

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalms LXXVII. Voce mea ad Dominum clamaui.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

De summo intonuit tua uox iustissima caelo,
 Territa conticuit numine terra tuo.
 Quando ad iudicium Deus exurgebat, ut ipso
 Quo uoluit miseris tempore ferret opem.
 Namq; quod humanis mouere affectibus iræ,
 Debetur merito gratia multa tibi.
 Verum quæ reliqua est & uindex ira malorum,
 Non habet exacti temporis illa modum.
 Si qua Deo forsitan uouistis, reddite uota,
 Soluite terribili munera iusta Deo.
 Qui magnos animos adimit uiresq; superbis,
 Quem regum terræ maxima sceptrâ timent.

Epiphonema
 quo horratur
 totam Ecclesi-
 am ad gratia-
 rum actionem.

P S A L M U S LXXVII.

Voce mea ad Dominum clamaui.

A R G U M E N T U M.

Est doctrina & consolatio insignis, quo-
 modo animi tristibus cogitationibus et alijs
 incommodis oppressi se debeant erigere, ut
 primum orent, deinde se erigant recordati-
 one mirabilium operum Dei. Hoc qui non
 faciunt & sollicitè oculos in præsentia in-
 comoda defigunt, dolorem frustra dolo-
 ri addunt.

Cum subit ira Dei mentem sua uulnera fassam,
 Talia, sic trepidans, signa pauoris agit.
 Hac tamen ipse pios solatur imagine uates,
 Ut toto incipiant fidere corde Deo.

Kuxta

Iuxta Iedithun Afaph Pfalmus.

Ante Deum supplex lacrimosa uoce precabor,
 Auersus precibus non erit ille meis.
 Tempore fortuna quo me insectante premebar,
 Quem peterem, portus proximus ille fuit.
 Nocte manum tota nunquam tibi tendere cesso,
 Nec mea fert aliqua dextra quiete frui.
 Non est hæc animæ qui uulnera curat egentis,
 Consolatrices nam fugit ipsa manus.
 Sensibus attonitis & tota mente tremisco, †
 Cum subeunt animo facta stupenda Dei.
 Spiritus exangui sub pectore deficit ægræ,
 Conatus quoties sum tibi pauca loqui.
 Non finis in dulcem solui mea lumina somnum,
 Non potis est aliquid territa lingua loqui.
 Prisca reuoluebam repetito tempora sensu,
 Quiq; tot annorum præteriere dies.
 Nocte meo repeto memori sub pectore cantus,
 Cumq; meos tacitus plurima corde loquor.
 Ergo ne nos Dominus per sæcula cuncta relinquet?
 Ergo ne non ultra mitis & æquus erit?
 Nunquid in æternum pietas defecit ab ipso?
 Nunquid promissis non stat, ut ante suis?
 An ne sit oblitus misereri? nunquid ab ira
 Amplius immensa, nil pietatis habet?
 Hæc meditans mecum dicebam sæpe, sed hæc est †
 Conditio carnis, quam queror, ægra meæ.
 Hæc est diuinæ uoluens mutatio dextræ,
 Omnia quæ uicibus temperat ipsa suis.

Ergo

Narratio, in
 qua proponit
 suum exemplū
 quod in afflictio-
 ne & dolori-
 bus animi, ora-
 tione utatur.

†

Aptior senten-
 tia est, Cū ani-
 mo perturbor
 tum recordor
 Dei, cum mo-
 rore afficitur
 anima mea tum
 querelas facio.

Explicat uim
 & magnitudi-
 nem dolorum
 animi.

Hic exponit
 cuiusmodi sint
 illæ cogitatio-
 nes quæ som-
 num nō admittunt.

†

Reprehendit
 Propheta suas
 querelas, qui-
 bus animus ma-
 gis perturbat,
 & se erigit si-
 ducia potentis
 dextræ Dei q̄
 deus uarijs mo-
 dis, in populo
 suo ostendit.

Ergo memor tua facta Deus mirabor ab annis
Antiquis, quorum gloria magna tua est.

Omnia per manuum meditabor facta tuarum,
Virtutesq; tuas hic & ubiq; loquar.

Epiphonema, In sancto posuere tuæ uestigia plantæ.

sanctæ sunt uig- Quis tibi par proprijs uiribus esse queat?

tuæ, tua confi- Tu Deus es qui summa facis miracula solus,
lia sunt sancta- Per quæ te notum Gentibus esse facis.

et abscondita, Tu uirtute tua fortis, tu robore dextræ,
atq; ita ingre- Soluisti populi uincula dura tui.

ditur narratio- Vincla Deus rupit quondam durissima, natis,
nem nouam mi- Nempe & Iosephi nempe Iacobe tuis.

rabilium, quæ Territa conspexere Deus te flumina aquarum,
Deus in popu- Te præsentem tremens omnis abyssus erat.

lo suo fecit. Fuderunt pluuias grauidæ, ceu flumina, nubes,
Mare, rubrum Continuis tellus imbribus uida fuit.

Tempestasqua Horrida collisæ mouere tonitrua nubes,
perijt Pharao. Rupere æriæ fulgura crebra plagas.

Vox tonitrus metuenda tui circumuolat orbem,
Quem uidet æthereæ machina tota domus.

Illustrant humiles tua flammea fulgura terras,
Contremuit tellus mota timore tui.

Tu Deus immensi transis uada cærulea ponti,
Tu pedibus calcas flumina magna tuis.

Nec tamen ulla pedum uestigia uisa tuorum,
Nulla uicæ superant signa relicta tuæ.

Sicut oues per Aaronem Moſenq; potentes,
Ducebas populi castra recepta tui.